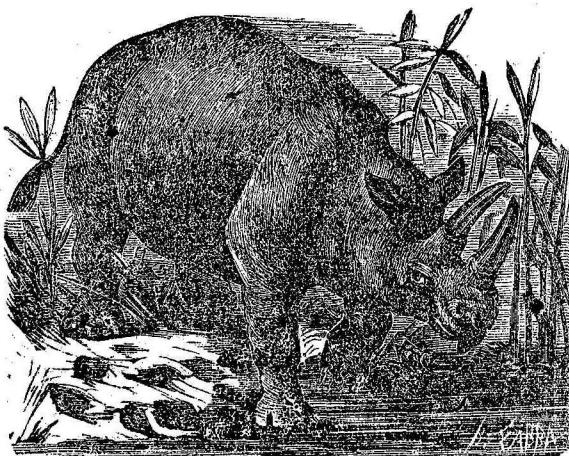

μὲ αὐτά, θὰ διορθώσῃ τὰ ἑσφαλμένα καὶ θὰ μὲ φιλήσῃ, διπας συνειθίζει νὰ κάμηνη εἰς τοιάντας περιεσάσεις.

Ἐχετε δγείαν, ἀγαπητά μου ὄρνακια καὶ πρόσδεται — ἥδη πρέπει νὰ σᾶς ἀφῆσω — χαίρω πολὺ, δια σᾶς εἶδα, διότι μὲ ἐκάμετε νὰ συλλογισθῶ περὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ μόνο καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐγὼ πηγένω εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ θὰ φάλω ἔνα τῶν ἀγαπητῶν μου ὅμινων

«Διὰ παιδία τὰ μικρά
•Σὺ εἶπες, ὁ Χριστὲ,
•Μή ἐμποδίσῃτε αὐτά
•Νὰ ἔλθωσι 'c ἡμές.»

ΠΙΝΟΚΕΡΟΣ.

Πόσον φοβερὸν φαίνεται τὸ ζῷον αὐτό. Λέγεται ἱνόκυρος καὶ εἶνε περίπου κατὰ τὸ ήμερον μικρότερον τοῦ ἐλέφαντος, δὲν ἔχει δμως ὡς ἔκεινος προβοσκίδα αὖλλ' ἐπὶ τοῦ ἄνω αὐτοῦ χεῖλους ἔξεχει βραχύς τις ὅγκος δμοιάζων μὲ δάκτυλον· ἀντὶ χαυλιοδόντων (μακρῶν δόντων) ἔχει κέρατα ἐπὶ τῇς ρινὸς (καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ρινόκερος) καὶ κάποτε δύο κέρατα ἀρ: βλέπεται εἰς τὴν εἰκόνα. Τὰ αὐτία του εἶνε δριθιαὶ ὡς τοῦ ἀγρυπούρου, εἰς ἔκαστον δὲ πύδα ἔχει τρεῖς δακτύλους. Τὸ δέρμα του εἶνε τόσον οκληρὸν καὶ χαυδρὸν καὶ κεκαλυμμένον ἀπὸ ἑξογκώματα, ώστε ἡ σφραίρα δέν το διατρυπᾷ. Τὸ ζῷον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὴν Νέτιον Ἀφρικήν. Τρέφεται δὲ διὰ φυτῶν καθὼς καὶ ὁ Ἐλέφας καὶ κατακυλίσται εἰς τὸν βόρειον καθὼς ὁ χοῖρος· δταν εἶνε θυμωμένον εἶνε φοβερὸν καὶ ἐπικίνδυνον ζῷον. Ἀνασκαλίζει τὴν γῆν μὲ τὰ κέρατά του καὶ περιφέρεται

ώς μανιῶδες. Ὁ κυνηγὸς σημαδεύει πάντοτε αὐτὸν ἵς τὸν δρυμαλύδον, διότι αὐτὸν εἶνε τὸ μόνον τρωτὸν μέρος τοῦ σώματός του. Εἶνε δὲ λιαν φιλόνικον καὶ πολὺ φοβερὸς ἔχθρος. Γέρων τις κυνηγὸς ἔλεγεν διτὶ ἐπρότιμα ν' ἀντιπαραταχθῇ ἐναντίον πεντήκοντα λεόντων παρὰ ἐνὸς ῥινοκέρῳ θυμωμένου. Τὸ κατ' ἐμὲ προτιμῶ νὰ προφυλάττωμαι πάντοτε ἀπὸ πάν τῶν ἀγριον ζῷον καὶ εὐχαριστοῦμαι νὰ ζῶ εἰς τόπους δησού οἱ ἀνθρωποι ζῶσι φιλικῶς μὲ τὰ ημερα τετράποδά των, καὶ νομίζω διτὶ καὶ δλοι οἱ μικροί μου φίλοι θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν μὲ ἐμὲ γνώμην.

ΜΩΡΙΑ.

Τι εἶνε διπτερηφανία; Ἡ κορώνης τῆς Μωρίας.
» « Φθόνος; Ἡ ἀσθένεια τῆς Μωρίας.
» « Φιλαργυρία; Ἡ ταλαιπωρία τῆς Μωρίας.
» « Ἐλλειψις ἀγάπης; Ἀπάνθρωπος Μωρία.
» « Ἀχαριστία; Ἡ λησμόνησις ἢ τὸ ἐπιλησμόν τῆς Μωρίας.
» « Πανουργία; Ἡ σοφία τῆς Μωρίας.
» « Ἀθροσκία; Ἡ ἀγνοία τῆς Μωρίας.
» « Λαμπαργία; Τὸ κτηγῶδες τῆς Μωρίας.
» « Ὁργή; Ἡ παραφροσύνη τῆς Μωρίας.
» « Σκληρότης; Τὸ σύνολον τῆς Μωρίας.
» « Ραυθυμία; Ἡ ἀντευχαρίσησις τῆς Μωρίας.
» « Συρμός; Ἡ ἀμαέξα τῆς Μωρίας.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Ἅπολογίζεται, διτὶ εἰς τὰ ἐργατήρια τοῦ βάμβακος εἰς ἔργατης ἔκτελει τὸ ἔργον, τὸ διπολον ἔκαμνον τρεῖς χιλιάδες ἐργατῶν πρὸ πεντήκοντα ἑτῶν καὶ διτὶ εἰς τὴν κατασκευὴν . . . (Lace) εἰς ἔργατης ἔκτελει τὸ ἔργον δια τῶν χιλιάδων ἐργαζομένων διὰ τῶν χειρῶν των!

Πόσον ἡ ἐφεύρεσις τῶν μηχανῶν διευκολύνει τὴν ἐργασίαν καὶ καθίστα τὰ πράγματα ευθήνα! καὶ δμως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσέτι ζῶμεν εἰς τὸν 19^ο αἰώνα! χωρὶς νὰ ἔχωμεν καῦμαίν μηχανὴν οὔτε ἐλληνικὴν οὔτε ξένην.

ΒΙΒΛΙΑ.

Τὰ βιβλία, δπως οἱ φίλοι, πρέπει νὰ εἶνε δλήγα καὶ καλῶς ἐκτελεγμένα, καὶ καθὼς ὑγιαπῶμεν νὰ ἐπίσκεπταιώμεθα τοὺς φίλους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, οὗτω πρέπει νὰ προσφεύγωμεν καὶ εἰς τὰ καλὰ βιβλία πολλάκις διότι, δπως οἱ εἰλικρινεῖς φίλοι, οὐδέποτε μᾶς παρατοῦσι. Κατ' ἐξοχὴν δμως πρέπει νὰ προσφεύγωμεν καθ' ἐκάτητην τακτικῶς εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὸ

κάλλιστον πάγτων τῶν βιβλίων εἰς δλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς μας.

ΤΙΜΗ.

Ἄξιωματικός τις εἰς τὸν τελευταῖον ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς διετάχθη ὅπο τῶν ἀνωτέρων του νὰ κυριεύσῃ ὁ χύρωμά τι δι' ἐπιθύσεως πολλοὶ δὲ τῶν φίλων του τὸν συνεδρούλευσαν νὰ εὕρῃ κάμμιαν δικαιολόγησον ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἔκτελεσιν τῆς διαταῆς ἔκεινης, καὶ οὕτω σώσῃ τὴν ζωήν του. «Δύναμαι νὰ σώσω τὴν ζωήν μου, ἀπεκρίθη ὁ εὐγενῆς ἀνωματικὸς, ἀλλὰ ποῖος θὰ σώσῃ τὴν τιμήν μου, ἐάν οὕτω ἀποφύγω τὸν κίνδυνον;» Ή τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολυτιμοτέρα τῆς ζωῆς του, καὶ συμβουλεύομεν πάντας τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ προσέχωσι νὰ μὴ τὴν βλάπτωσιν.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΡΕΨΙΑ.

‘Ημέραν τινὰ περιφερόμενος εἰς τὰς ὄδους τῶν Παρισίων διῆλθον ἀπὸ ἐν κατάστημα ὥπερ ἐπωλοῦντο διάφοροι εἰκόνες: εἰκὼν τις παριστῶσι ἑρσίπια μοῦ ἐπέσυρεν ἰδίως τὴν προσοχὴν, καὶ παρατηρήσας αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίου ἐξεπλάγη μεγάλως ἵδων ὅτι τὰ ἑρείπια αἰ̄φων μετεβλήθησαν εἰς μοψήν τινα. Ή εἰκὼν αὖτη τοσοῦτον μὲ νηχαρίστησέν ὥστε ἡγόρασα αὐτὴν καὶ ἥδη τὴν δημοσιεύω πρὸς εὐχαριστησιν τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν, οἵτινες δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δὲν ἀνακαλύψωσιν εὐχόλως τὸ μυστήριον.

ENTOMA.

Ἐντομα γενικῶς δημοπροστάτευονται εἰς τὴν ζωολογίαν τὰ

ζωφία ἔκεινα, τῶν ὅποιων τὸ σῶμα εἶναι διηγημένον διὰ μιᾶς τομῆς εἰς δύο μέρη, τὸ ἄνω, τὸ ὅποιον περιέχει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα, καὶ τὸ κάτω τὸ ὅποιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κοιλίαν. Τὰ ζωφία ταῦτα ἔχουσι συνήθως ἐξ πόδας καὶ εἶναι πολυάριθμα καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Αἱ μέλισσαι, αἱ μυῖαι, οἱ μύρμηχες, αἱ χρυσαλίδες, αἱ ἀράχναι, αἱ σφήκες κλπ. ἀνήκουσιν εἰς τὸ βιοσίλειον τῶν ἐντόμων.

‘Ο περίφημος φυσικοῦ τοπικὸς Ἀμερικανὸς κ. Ἀγάσσις λέγει, διτὶ ἀπαιτεῖται ὀλόκληρος ζωὴ ἀνθρώπου ἵνα ἀπαριθμήσῃ τὰ διάφορα οὐχὶ ἀτομα ἀλλὰ εἴδη τῶν ἐντόμων καὶ νὰ περιγράψῃ τὴν μορφήν των!

‘Ο γερμανὸς κ. Μαϊγερ συνήθηροις καὶ περιέγραψεν 600 εἰδῶν μυιῶν (μυιγῶν) τὰς ὅποιας συνέλαβεν εἰς ἔξοχην τίνα 10 περίποι μιλίων τὴν ἔκτασιν.

‘Τηράχουσιν ἥδη εἰς τὰ διάφορα μυουσεῖα τῆς Εδρῶπης 20 χιλιάδες εἰδῆς ἐντόμων, τὰ δηποῖα βόσκουσιν ἐπὶ τοῦ σίτου.

Εἰς τὸ Βερολίνον δύο καθηγηταὶ ἐνασχολοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς συλλογὴν, ἐξέτασιν καὶ περιγραφὴν ἐντόμων καὶ τῶν ἔξεων αὐτῶν ἔχουσι δὲ δημοσιεύσει μέχρι τοῦδε πέντε μεγάλους τόμους: περὶ τῶν ἐντόμων, τὰ δηποῖα προσδάλλουσι τὰ δενδρά τῶν δασῶν.

Πόσον δὲν γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἀπειρών κτισμάτων, τὰ δηποῖα ἔπλασεν ὁ Οὐράνιος ἡμῶν πατὴρ, καὶ δημως συγχάκις εὑρίσκονται: ἀνθρώποι, οἱ δηποῖοι ζητοῦσι νὰ θέσωσι τὴν σοφίαν των ὑπεράνω τῆς σοφίας ‘Ἐκείνου.

«Ἴδού, ὁ φόδος τοῦ Κυρίου οὗτος εἶναι ἡ σοφία, καὶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ κακοῦ σύνεσις.» (Ιάδ. 6)

ΓΝΩΣΙΣ ΑΝΕΥ ΑΡΧΩΝ.

‘Ἀπλῇ γνῶσις εἶναι ὡς τὸν μισθωτὸν Ἐλεύθερον, δις εἰς ἔτοιμος νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας ἢ ὑπὲρ τὴν σημαίαν τῆς Δικαιοσύνης ἔτοιμος νὰ πυροδολήσῃ κατ' αὐτῆς ἢ νὰ τυπώῃ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν νὰ ἐξέλθῃ ὡς περατής, ἢ νὰ δημάρτῃ τὸ Ιεραπότολος.

— Καθὼς οἱ ἀποκτήσαντες χρήματα φυλάττουν αὐτὰ ἐπιμελέστερον, παρὰ οἱ κληρονομήσαντες αὐτὰ, οὕτω καὶ δσα μανθάνομεν μετὰ πλειστέρου κόπου, ταῦτα καὶ μακρότερον χρόνον ἐνθυμούμεθα.

 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκρίται τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν, διτὶ τοῦ λοιποῦ δὲν ἀνταποκρίνονται κατ' εὐθείαν μὲ τὸν Συντάκτην.

‘Ο Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.